

Dan MĂCIUCĂ

Dan Măciucă are momente în care se îndoiește de unele lucruri. Se întreabă nu de puține ori dacă poate avea succes cu lucrările pe care le face; nu e convins întotdeauna că poate să își argumenteze sau să își susțină teoretic opțiunile tematice sau stilistice; nu e tocmai sigur că ar poseda capacitatea de a înțelege rapid mecanismele sistemului instituțional sau ale pieței de artă contemporană. De două lucruri nu pare să se fi îndoit realmente vreodată: că este artist și că va face artă.

În cazul său, lucrările seamănă cu omul mai flagrant, cred, decât în situația multora. Pictura lui e una aprins gestuală, o pictură supralicitată oarecum care ajunge să arate ca un relief de un cromatism derutant, iar imaginile pe care le construiește rafinat și febril ezită să lase în urmă cu totul registrul figurativ pentru a îmbrățișa abstractul pur. De fiecare dată însă, ceea ce frapează este o totală asumare a mediului, a materialității vâscoase a pigmentului. Dincolo de ezitări și incertitudini, Măciucă, cu siguranță, pictează.

Bogdan IACOB, critic și istoric de artă

Dan Măciucănak vannak pillanatai, amikor bizonyos dolgokban kételkedik. Nem egyszer teszi fel magának a kérdést, hogy sikere lehet-e azokkal a munkákkal, amiket fest, nincs mindig meggyőződve róla, hogy indokolni tudná és elméletileg alátámasztani tematikai és stilisztikai választásait. Nem biztos benne, hogy megvan rá a képessége, hogy gyorsan megértse az intézményi rendszer mechanizmusait vagy a kortárs képzőművészet piacait.

Két dologban nem tűnik soha kételkedőnek: abban, hogy művész, és hogy művészettel foglalkozik. Az ő esetében munkái jobban hasonlítanak az in flagrant emberhez, mint sokan másoknak a helyzetében. Festészete gesztusoktól ég, túllicitált, és olyanformán kezd kinézni, mint egy relief megtévesztő kromatizmussal, míg a megkomponált rafinált és lázas képek haboznak otthagyni teljesen a figuratív eszköztárat, hogy átöleljék a tiszta absztraktot. Minden alkalommal kitűnik azonban a környezet teljes felvállalása, a pigmentek viszkóz anyagságáé. Túl a habozásokon és bizonytalanságokon azonban biztos, hogy Măciucă fest.

Bogdan IACOB, műkritikus és művészettörténész
(fordította: SZABÓ Csilla)

Dan MĂCIUCĂ
RITUAL OF THE STORM
ulei pe pânză
olaj, vászon
oil on canvas
120x130, 2008

Dan MĂCIUCĂ
VOLCANO DISASTER
ulei pe pânză
olaj, vászon
oil on canvas
100x100, 2008

Dan Măciucă has his moments of doubt. Every now and then he asks himself whether his art would be successful; he's not always convinced that he is able to theoretically sustain his thematic or stylistic options; he's not quite sure he can rapidly understand the mechanisms of the institutional system or of the contemporary art market.

Of two things he seems to have never doubted: that he's an artist and that he'll make art. In his case, the works resemble man, I think, more poignantly than in other's situation's.

His painting is vividly gestural, a somewhat overcharged painting that ends up looking like an elusively colourful relief, and the images he constructs, in a feverish and refined manner, hesitate to completely leave figuration behind and enter the realm of pure abstraction. But every time, what strikes is the way he totally assumes the medium, the clammy materiality of the pigment. Beyond hesitations and doubts, Măciucă is definitely painting.

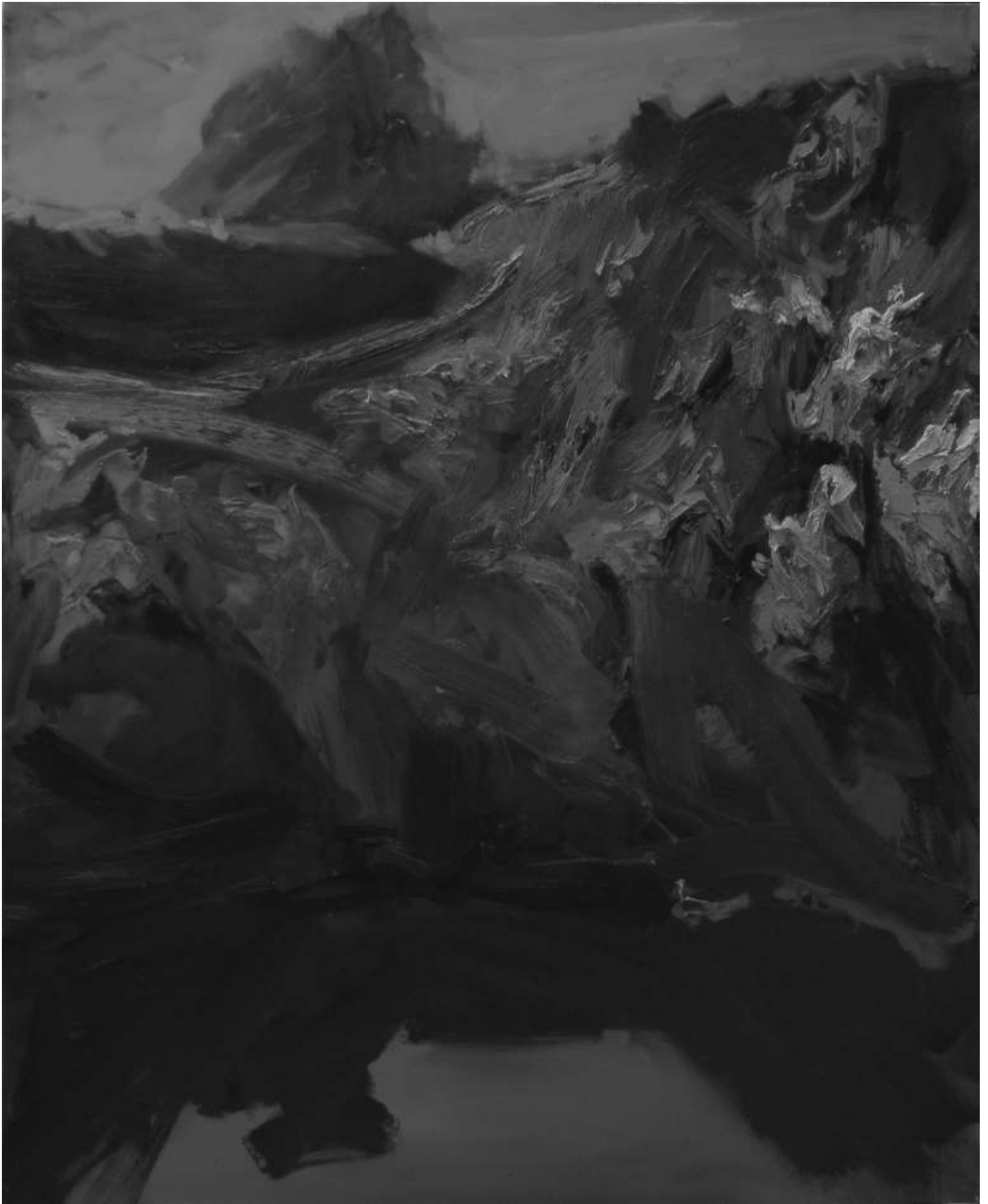
Bogdan IACOB, curator and art critic

Dan MĂCIUCĂ
EARTH CRACK
ulei pe pânză
olaj, vászon
oil on canvas
150x120, 2008

Dan MĂCIUCĂ
UNTITLED 1 (from Climatic Cynicism series)
ulei pe pânză
oil on canvas
150x120, 2008

Dan MĂCIUCĂ
UNTITLED 2 (from Climatic Cynicism series)
ulei pe pânză
olaj, vászon
oil on canvas
150x120, 2008